

מסכת כלים

פרק ד משנה א

החרס שאינו יכול לעמוד מפני עצמו, או שעיה בו חוד וחתוד
מכריעו, טהור. גטלה הארץ, נשביר החוד, טהור. רבוי יהודה
מטמא. חבית שגפחתה, והיא מקבלת על דופןותיה, או
שנתקלה במין שמי ערבות, רבוי יהודה מטהר, וחכמים
מטמאין: